Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: AN MARI TRAJTER ØL

Citation: Aakjær, Jeppe: ”AN MARI TRAJTER ØL”, i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid85537.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

AN MARI TRAJTER ØL .

Nej Fanden sku fæjst sæ da mir te Jens Kræme!
Her stor søn en Stoder og trower, han ska læ mæ,
hwordan *a* ska brygg, hwordan a ska baag,
hwordan *a* ska legg en Flæskbøst i Laag!

* 181

Og pinwon og gjerre det er jo æ Swin;
hwer Pott po æ Hyld saa kigge han i'en.
Saa tar en Formøj af hans Miel og hans Maalt,
saa skuld en ha spaared ham tow Kjanne Saalt;
ja haar en kjend Maagen! - Det er aalle saa møi
som den usleste bette Taar Wand, en ska løj,
saa ka han lav Vejlo og slaa med æ Dâr,
saa det rister i baade Tallerkner og Fâr.
- Han blywer da jen Tid længer og warr!

Nej, haaj en saa stej sæ endda te Kræn Skræjer;
der kund en hejsen ha hat æ nø bejer!
Han bøj mæ en Bøst saa tyk som mi Lor
og Tow af den villerst For i æ Gord
foruden mi Løn. - Men dér war jo Bøen,
og han so jo Enki; og det er ett søen
aa tur med anner dje skjødløs Knæjt,
saa der bløw da ingen Brød af *den* Bejt.

Det hid sæ jo osse, te han vild ha tavn mæ
- ja søn te hans Kuen da! - men hwa sku det gavn mæ?
Tho han er jo gammel, og gro o æ Bælle
og snaar da saa grim, som en Mennesk ka blyw;
som no den hèr sølle Haandtiring med æ Yw
- og a'el sgu ett ha en Mand, der er skjelle!
En ska ett ta enhwer. - Tho de'e da de færrest,
der ett ka gaa og skjelt sæ en Kjærrest;
men justemint find sæ nøj, en ka lid o
en Kaal aa slaa Bund po, en Venskab aa slid o -
aah, det ka endda kost jen nø Beswær!
For fand en sæ jen, en tyt, en haaj kjær,
saa ska æ nok pass - jow det war ett sær!
te saa er der osse anner o æ Tær.

No trowed mæ Synder, te *Soren* holdt a mæ.
Her gor *a* og gjemmer hwer Diel, som han ga mæ!
Ja, hwa *a* haar lid for den skjødløs Dreng!

* 182

A *elsker* ham - ogsaa saa det er faale!
Hans Billed hænger øwer mi Seng.
Æ Ramm den kost mæ en jawn Rigsdaale!

Han kam her, saa tit mi Hosbond war ud,
søn hen ad Awten, nær aalting war still;
aanej, hwor bløw en da kanter og hwell,
saasnaar te Soren han pikked o æ Rud!
Og nær han kam ind, bløw der ingenting spaae;
han haaj æ saa godt, som en Mennesk ka haae;
en læd dem regir laant mir, end en mo,
om ogsaa en ved, hwad Tak en vil fo;
og ingen ska sej, te a bid heller kratte ham -

men laa han forlæng, ja hwad tho saa wat a ham.

- Og saa ska en nu ha aa hør i æ Bøj,
te den forbandede Flaani Mett Fløj
baade Nætter og Daw staar og drøwsker atter ham!

Aa Jøsses, hwor bløw a da lid ved æ Los
i Guer po æ Kjergaard! A sto med no anner
og glowed po Tolle-Thames hans Kos;
a vender mæ om og gor ad æ Stett;
hvem trower I, a møder anner end Mett!

Hun bruser forbi mæ, - søen! - kallepros;
æ Buend - de bred saawal som de small -
de blæst jo om hind, som de war gal,
og a tær forsuer mæ - ja læd mæ ett band -
men det er da bode sikker og sand,
te *de* haaj kost øwer syv Mark æ Al!

Hwa søen Stø jen hun haar godt ved aa hed sæ,
hun haar jo æ Faar og æ Kjærrest te aa kled sæ.
Men hwad haar ennaaen sølle Hjavl wal af Gled?

* 183

Der sto *a* og bid i æ Knud af mi Kled;
for hwad ka æ hjælp, te en *viser* si Vred!
En er, som en er,
som en bløw af Worherr,
og mukk imud ham er der ingen der tær!

Men ta den Kjærrest, ennaaen holder ve,
nej, det sku no aalle ha Low aa vær te!
Og mo æ ett roves, saa mo æ wal hwiskes:
En Hjaani som Mett - a *tykkes* hun sku piskes!

Ja hwis *a* haaj Majt,
som blot a haar Ajt!

- Aae Jøsses endda, tho der taft a æ Trajt!

Sjørup, 7/2 1905 .